

شبیه سازی ترمودینامیکی دو ناحیه ای موتور اشتعال جرقه ای

میلاد رحیم بیگی^۱، محمد مصطفی نمار^۲، امید جهانیان^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد مکانیک تبدیل انرژی دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل، milad.rahimbeygi1368@gmail.com

^۲ دانشجوی دکتری مکانیک تبدیل انرژی دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل، mr.namar@gmail.com

^۳ استادیار مکانیک تبدیل انرژی دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل، jahanian@nit.ac.ir

چکیده

هدف اصلی این پژوهش، مدل سازی سیکل ترمودینامیکی موتور اشتعال جرقه ای جهت تجزیه و تحلیل پارامترهای موتور می باشد. برای شبیه سازی، روابط حاکم بر سیکل ترمودینامیکی موتور و معادلات قانون اول ترمودینامیک، بقای جرم و سایر روابط تجربی و نیمه تجربی مورد استفاده قرار گرفته است. در طی فرآیند احتراق، محفظه احتراق به دو ناحیه سوخته و نسوخته تقسیم و خواص ترمودینامیکی این دو ناحیه محاسبه می شود. نتایج حاصل از شبیه سازی با نتایج تجربی مقایسه و در ادامه، اثر سایر پارامترهای موتور نظیر تأثیر نسبت تراکم، زمان جرقه زنی، نسبت هم آری، فشار و دمای ورودی بر روی عملکرد موتور پرداخته شده است. سوخت موتور، بنزین بوده و برای شبیه سازی از نرم افزار تجاری متلب استفاده شده است.

واژه های کلیدی

موتور اشتعال جرقه ای- قانون اول ترمودینامیک- ناحیه سوخته و نسوخته- شبیه سازی- بنزین

مقدمه

نخستین نمونه از موتورهای اشتعال جرقه ای در سال ۱۸۷۶ توسط اتو ساخته شد و در دهه ۱۸۸۰ برای اولین بار در خودروهای سواری به کار رفت. با پیشرفت جوامع بشری و نیاز بیشتر به استفاده از موتورهای احتراق داخلی در صنایع گوناگون به ویژه صنعت حمل و نقل، تلاشهای گسترده ای برای بهینه سازی عملکرد این گونه موتورها به منظور کاهش آلاینده گی و افزایش بازده صورت گرفته است [۱]. با توسعه ای مدل سازی کامپیوتری، برای شبیه سازی فرآیندهای موتور احتراق داخلی، مدل های احتراقی عرضه شدند. این مدل ها بر حسب بعد فضایی متغیرهای مورد نظر به سه دسته ای صفر بعدی، شبه بعدی و چند بعدی تقسیم بندی می شوند. با توجه به عدم توانایی مدل تک ناحیه ای برای محاسبه دقیق خیلی از پارامترهای اساسی موتور و پیچیدگی های خاص مدل سه ناحیه ای، مرسوم ترین روش مدل سازی ترمودینامیکی موتور، روش دو ناحیه ای است.

ون وایلن و پترسون [۲] برای اولین بار مدل سازی دو ناحیه ای موتور را انجام دادند. هر چند مدل آنان نرخ جریان و انتقال حرارت بین دو ناحیه را در نظر نمی گرفت اما سرآغاز تاریخ مدل سازی چند ناحیه ای بود.

بنسون و همکاران [۳]، در سال ۱۹۷۹ یک مدل دو ناحیه ای نسبتاً دقیق با در نظر گرفتن غلظتهای تعادلی گونه های شیمیایی برای سوخت پروپان ارائه دادند؛ پس از آن استفاده از مدل های دو ناحیه ای رواج بیشتری پیدا کرد.

ایسلی و همکاران [۴] در سال ۲۰۰۱، با در نظر گرفتن سینتیک مفصل شیمیایی احتراق مخلوط ایزواکتان و هپتان نرمال به بررسی زمان شروع احتراق، روند تغییر دمای محفظه احتراق و میزان آلاینده های خروجی پرداختند. آنها در این کار از هر دو مدل تک ناحیه ای و چند ناحیه ای استفاده کردند و این دو روش را با هم مقایسه نمودند.

در سال ۲۰۰۲، هنگ مینگ و همکاران [۵] برای بررسی اثرات گازهای برگشتی در یک موتور اشتعال تراکمی سوخت همگن و مقایسه عملکرد آن با یک موتور اشتعال جرقه ای مشابه از یک مدل تک ناحیه ای استفاده کردند. سوخت مورد استفاده در این بررسی، مخلوط ایزواکتان و هپتان نرمال بود.

در همان سال ژنگ و همکاران [۶]، با تبدیل مکانیزم کاهش یافته مدل تک ناحیه ای خود به مکانیزم اسکلتی شامل ۶۹ واکنش و ۴۵ گونه شیمیایی، دقت نتایج قبلی خود را افزایش دادند.

در سال ۲۰۰۶، یو و همکاران [۷] تحقیقات خود مبنی بر اثرات تغییر سوخت را که با یک مدل تک ناحیه ای تحلیل شده بود، ارائه کردند. ایشان به بررسی استفاده از ترکیب دی متیل اتر و متانول به عنوان سوخت پرداختند و به صورت دقیق آزادسازی انرژی دما بالا و دما پایین این سوخت را نشان دادند.

ورلست و سیرنز [۸] در سال ۲۰۰۷، یک کد شبیه سازی را برای سیکل توان موتورهای هیدروژن سوز با استفاده از مدل شبه ابعادی دو ناحیه ای به همراه فرضیات مدل سازی استاندارد، به کار بردند.

جهانیان و همکاران [۹] در همان سال، مدل سازی یک موتور اشتعال جرقه ای با سوخت متان را انجام دادند. مدل سازی به شیوه ای دو